

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 16 травня 1985 року

№ 59 (3566).

Ціна 2 коп.

27 УДАРНИХ ДЕКАД

РЕПОРТАЖ

— Так... — поглянув на годинника Є. Ткачов, — зараз 16 годин. На першій зміні у нас працюють найкращі бригади, але...

Ось, скажімо, бригада Ушакова. Думаю, зустрінемося з цим КМК. Невдовзі бригада виступила на заводі з ініціативою: «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних декад!».

Разом з Євгеном поспішаємо в цех № 7, де працюють п'ять комсомольсько-молодіжних колективів. Один з них — бригада регулювальників радіоапаратури, яку очолює Олександр Ушаков. Колектив працює з особистим клеймом якості.

Першим нашим співрозмовником стає виконуючий обов'язки бригадира Вадим Миколайович Катков.

— У нашій бригаді 18 чоловік, десять з них комсомольці. Не вважайте за нескромність, але саме невгамовність, трудовий неспокій молоді, по-многожені на досвід ветеранів, — і народжують ті, що радують око, цифри перевиконання планів і завдань.

Почну з комсомольців. Звичайно, найкращий серед них — Володя Яриш. У бригаді він усі п'ять років її існування. І за цей час добився п'ятого розряду.

Олександр Галат прийшов працювати до нас лише рік тому. У нього поки що другий розряд. Та запитайте будь-кого з членів бригади, і вам скажуть: Сашко працює на рівні IV — V розряду.

Розповідаючи про молодість колективу, В. М. Катков лише згадав прізвища наставників — А. О. Охріменка, В. М. Плахотного. Вже потім я дізнався, що сам В. М. Катков — один з кращих наставників. І всі новачки, які вливаються в бригаду, потрапляють під надійну опіку досвідчених. Саме вони закладають підвалини досвіду, того досвіду, який місяцями і роками збирається по крихті, а потім уперігзе від помилок, економить робочий час, зміцнює віру у свої сили...

— Останнім часом ми позбавились плінності кадрів, — втручається в розмову Анатолій Либя. — Якось «притерлись» хлопці, колектив став монолітнішим.

У свій час бригада активно займалася пошуком невикористаних резервів. Дійшли висновку: добре буде,

якщо забезпечимо необхідним інструментальним комплексом кожного працівника. Забезпечили. Добилися. А то як було: один регулює блоки, а інші — чекають і підганяють: «Давай скоріш, у мене ще он два блоки «незаймані». А це, ой як впливає на якість. Тепер чемаднички з необхідними інструментами лежать на столі у кожного без винятку.

І що, нема проблем?

— Ні, звичайно, — журно хитають головами члени КМК. — От, якби активізувалися суміжники, монтажники нашого цеху... Часто-густо на блоках стоять не ті номінали. Втім, їх вина тут часткова, адже вони суворо додержуються технічної документації, в якій огріхів хоч відбавляй. От і доводиться втрачати дорогий час, аби виправити похибки.

Так, вирішувати проблеми необхідно. І найближчим часом. На це нас націлюють матеріали квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС.

...Завершуючи того дня розмову, я зупинився біля робочого місця молодого робітника.

— Володимир Яриш, — відрекомендував його Є. Ткачов.

— Ви вже вибачайте, що не встиг з вами поговорити... Ось блочок попався примхливий: ніби все перевіряв, а він не працює... Тільки хвилину тому знайшов невідповідність у схемі. Зараз буду усувати...

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. У редакцію зателефонував комсомольський ватажок Кіровоградського засіду радіовиробів Євген Ткачов. Ініціативу бригади О. Ушакова: «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних декад» затверджено на засіданні комітету комсомолу. Кілька КМК вже підтримали її.

А. БЕЗТАКА.
спецкор «Молодого комуніста».
м. Кіровоград.

Випереджати час — норма!

У сільському господарстві не так легко випереджати планові завдання: не дозволяють чіткі строки проведення тих чи інших кампаній. Але в КМК тракторної бригади № 1 колгоспу імені Комінтер-

ну орієнтуються на умовні гектари, економію пального. Особливо відзначається комсомолець тракторист МТЗ-80 С. БУГАЙОВ, який при річному плані 1500 нині виробив 785 гектарів умовної оранки.

Тобто, Сергій працює в рахунок ліній!

Випереджаючи час, працює і комсомольсько-молодіжна тракторна бригада № 2 колгоспу імені XXV з'їзду КПРС. Вже вироблено 2108 гектарів умовної оранки, зекономлено 1134 кілограми дизельного палива. Високі показники добивається молодий механізатор комсомолець Юрій РОБОТА, який виробив 806 гектарів умовної оранки і заощадив 454 кілограми пального. Отже, внесок Юрія у загальний здобуток вагомий!

О. ПІТЕНКО.
Онуфріївський район.

Минулого року Павлу ЯРОШЕНКУ за добросовісну працю колгосп видалив іменний трактор ЮМЗ-6. І тепер, у рік активної підготовки до XXVII з'їзду КПРС, у запершальний рік 11-ї п'ятирічки комсомолець намагається якнайпродуктивніше використати техніку, зробити максимальний внесок у загальний трудовий здобуток рідного господарства. Ось і нині, працюючи на прополці насіннєвих ділянок ярих зернових, Павло виконує норми виробітку на 150 процентів.

Фото В. ГРИБА.

Колгосп імені Ватутіна.
Кіровоградський район.

УРОК У ПОЛІ

У полі зустріли нинішню весну учні сільського професійно-технічного училища № 149, що в селі Гриві. Вони працюють у господарствах Слоб'янського, Володарського, Тельманівського та інших районів Донецької області, у конкретному ділі перевіряють свої знання, подаючи безпосередню допомогу хліборобам.

Навчальне поле в 500 гектарів виділено для майбутніх меліораторів колгоспу імені Леніна Тельманівського району. В розпорядження учнів передано також трактори, екскаватори, бульдозери — п'ять необхідний інвентар. Учні впроваджують різні культури, заготовляють корми, ремонтують техніку. І справи у них йдуть добре.

Є в кого почитатись майбутньому поповненню хліборобської сім'ї. Перший наставник молодих — заслужений меліоратор УРСР М. С. Петренко — один з тих, хто був ініціатором малого зрошення в колгоспі.

(РАТАУ).

До ювілею підприємства

Для працівників Уфимського двигунобудівного виробничого об'єднання рік 40-річчя Великої Перемоги стане подвійною радістю. Виповнюється 60 років їх рідному підприємству — одному із флагманів нашої індустрії.

З особливим почуттям трудяться сьогодні КМК Бориса Бачурина з 85 цеху. Разом із хлопцями незримі присутній і їх земляк — герой Міннігалі Гу байдуллін. Право включити його до свого складу бригада отримала, випивши переможцем соціалістичного змагання.

В УДВО тисячі молодих трударів беруть участь у змаганні за звання «Кращий молодий робітник». «Кращий молодий інженерно-технічний працівник». Цього року за рішенням комітету комсомолу переможці будуть включені до складу молодіжної

будівельного загону, що будуватиме малосімейний гуртожиток.

Відповідаючи на заклик партії, КМК Олександра Міднікова зобов'язався в 1985 році відпрацювати 3 дні на зеконномленому металі. Добре починання підтримали багато інших колективів.

«Ми віримо в нашу дружбу»

«Не потрібні нам зайві слова, ми віримо в нашу дружбу», — заспіває один, і його підтримують десятки голосів. Плече до плеча стоять хлопці й дівчата у синіх блузах з емблемою Спілки вільної німецької молоді. Це білий будівельний інтерзагону «Дружба», що працювали минулорічного літа зі студентами Галльського університету імені Мартіна Лютера тут, у Бамбурзі. Вечір знайомства... Слай.

ди — на екрані друзі з НДР, фестивалі, інтербригади. Одним пригадується вогнище, іпіним — свято Нептуна, третім — робота.

Усе, в тому числі й пісню, вручили «ветерани» білльям «Дружби-85» Загін нині не тільки складає яланн, але й насичено працює. А семестр для загону особливий — цього року виповнюється 20 років дружнім зв'язкам між Бамбурзією та округом Галле.

Н. НИКЕРИНА.

Справжнє діло

Збори апарату Октябрського міського ВЛКСМ проходили бурхливо: обговорювали експеримент новосибірських комсомольців до роботи в гуртожитках. Тут же намітили склад інформаційно-пропагандистської групи. Тули увішли представники міському ВЛКСМ, інспектори

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

Дружать клас і комбінат

Комсомольці 10 «Б» із школи № 91 з робітниками цеху № 1 Уфимського азотно-аміантового комбінату урочисто зустрілися 7 років. Спочатку були яствами дитячого малюнка, турпоходи. Ставши дорослішими, школярі в обідні перерви читали виробничникам політінформації.

«Отримув» від роботи задоволення, — каже Марат Галімов, котрий не раз приходив з політінформацією до цеху. — Якщо не поступлю до військового училища, прийду на комбінат». Багато хто із друзів Марата відчули справжній смак робочої професії вже у світліх цехах під час тижднів практичної роботи.

За традицією всі зароблені в такі дні гроші перераховують до Фонду миру

А. КАРАМОВ.

Т. ШАГІАХМЕТОВА.

СЛОВО ВЕТЕРАНА

Комсомоле,
гордосте
моя

До Кіровограда я прибув одразу після його звільнення від німецько-фашистських загарбників у січні 1944 року. ЦК ВЛКСМ направив мене сюди з міста Свердловська, де після госпіталю працював механіком на одному з підприємств легкої промисловості. Досвід комсомольської роботи в мене як армійський, так і цивільний. На фронті був секретарем комсомольської організації стрілецького взводу, а в Свердловську — секретарем комсомольської організації взуттєвої фабрики.

Спочатку, в Кіровограді працював інструктором обкому ВЛКСМ України. А одного разу запросив до себе секретаря обкому комсомолу К. С. Коваленко й просто сказав: «Треба будь-що відбудувати «Червону зірку». Бюро рекомендує і тебе, Микола Федоровичу... У кінці серпня того ж року були перші комсомольські збори. 29 спілчан й обрали мене секретарем.

Почали з організації в цехах партійної комсомольських груп на чолі з комуністами. Комсомольська організація почала помітно зростати.

Складним був цей період на заводі для всіх. Підприємства ще як такого не було. Працювали лише переважно на розпичченні території. Харчування було налагоджене погано. Зі спецадогомою — теж проблема. Паливо надходило з перебоями, у малій кількості. Скла було мало, то вікна закладали цеглою, лише подекуди зверху вставляли шматочки скла.

Безумовно, комуністи та їх бойова надійна зміна — комсомол виявили максимум організованості у виконанні поставленого завдання, — інакше, строки відбудови «Червоної зірки» дуже б затяглися.

Працюючих на підприємстві було мало. Ми боролися за кожного. Пригадується такий випадок. Довідавшись, що секретаря комсомольської організації ремонтного цеху М. Чернецького без згоди комсомольської організації відправили на лісозаготівлю, я звернувся до парторга нашого підприємства Л. В. Зайцева і доповів про самоправство. Наступного ранку М. Чернецький був у цеху і продовжував займатися комсомольськими справами.

Досвідчені комуністи У. І. Луценко, Т. І. Луценко, Л. Т. Козлова, Г. К. Малій, Г. В. Підпригора, М. П. Гончаренко, О. П. Гринчук, Ю. А. Блюмкін, Л. П. Ситтур, М. Г. Козлов, К. К. Чунін та інші завжди вислуховували нас, допомагали розібратися в питаннях, що виникали. Вважали це для себе просто партійним обов'язком.

Організуючи молодих виробничників на виконання поставлених завдань, комсомольська організація при допомозі стар-

ших товаришів — комуністів дбала і про культурне дозвілля, і про художню самодіяльність, і про розвиток фізкультури і спорту на заводі.

У січні 1947 року в ЦК ВЛКСМ відбулася нарада секретарів комсомольських організацій заводів сільськогосподарського машинобудування, на якій був присутній і я. Червоною ниткою там проходило питання про молодих робітників, їхні проблеми з побутом, дозвіллям. Повернувшись з Москви, я доповів про наслідки поїздки директорів заводу М. М. Шинкаревичу. З часом на підприємстві було організовано триразове харчування, переглянуто й поліпшено обслуговування продовольчими та промисловими товарами. Авторитет комітету комсомолу зріс.

Комітет дбав і про продовження навчання. На заводі відкрилася вечірня школа. Через деякий час комітет комсомолу подав клопотання про відкриття філіалу Харківського політехнічного інституту, на базі якого згодом було організовано Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування, що діє й нині.

Комсомол «Червоної зірки» жив у ті роки життям усієї радянської країни; відрадно, що традиції живуть і нині, ще більше поглиблюючись, набуваючи все нових цікавих і змістовних форм.

М. ТОЛОЧКО,
колишній секретар
комсомольської організації заводу «Червона зірка».
м. Кіровоград.

ЛЕНІНГРАД. Група наукових працівників Музею Великої Жовтневої соціалістичної революції проводить велику роботу по вивченню книг, які належать денабрістам. Знайдені у музейних фондах, вони стали предметом детального аналізу і систематизації. Історія цієї колекції почалася, як вважають працівники музею, з окремих книг, які в'їзном було дозволено взяти з собою у назематі Шлісербургської і Петропавлівської фортець, Петровського острога, Нерчинських рудників. Частина книг була перевезена дружинами денабрістів. Все це постійно складало сімейні бібліотеки, які переходили від покоління до покоління. У 1919 році деякі книги, які колись належали денабрістам, були передані у щойно заснований Музей революції.

Ці безцінні реліквії, які були «свідками дум і бід денабрістів», ці книги цікаві і тим, що на них збереглися розбірливі підписи їхніх господарів, позначки.

Ці книги помітно впливали на формування перенання денабрістів. Головне завдання дослідників — допомогти людям сьогоднішнім найповніше уявити картину духовного і морального подвигу тих, хто вишов 14 грудня 1825 року на Сенатську площу.

На знімку: завідувачий відділом музею В. І. ЗАГОРЬКО і науковий співробітник Л. Є. КРАЙНОВА з книгами, які належали денабрістам.

Фото Ю. БЕЛІНСЬКОГО.
Фотохроніка ТАРС.

КОЛОНКА
ЗАПИТАНЬ
І ВІДПОВІДЕЙЗА ДОДАТКОВУ
РОБОТУ

В. П. Чернушевич з Онурівки звертається до газети з запитанням: чи правильно йому оплачують працю на кінному заводі № 175?

«Більше п'яти років я працюю водієм на автомашині ГАЗ-53 (спеціальна) без помічника. Як оплачується робота такої категорії робітників?».

Листа ми направили в обласний комітет профспілки працівників сільськогосподарства, на який нам відповів завідувачий відділом праці і заробітної плати Г. І. Тютюнник:

— Обком профспілки повідомляє, що лист водія кінного заводу В. П. Чернушевича розглянуто на місці. Перевіркою встановлено, що праця йому оплачувалася за зниженими розцінками і йому не нараховувалася доплата за роботу вантажника за сумісництвом.

В даний час керівництвом кінного заводу № 175 виправлена допущена помилка. Праця В. П. Чернушевича буде оплачуватися за вищими розцінками і водій отримуватиме доплату в розмірі 50 процентів за виконання обов'язків вантажника.

ПРО БУДОВУ
В ДОЛИНСЬКІЙ

Наш читач водій місцевого колгоспу Сергій Андриянов з Новгородки в листі до редакції запитує про будівництво в місті Долинській гірничо-збагачувальній комбінаті.

Копію листа редакції надіслала до виконавчого комітету обласної Ради народних депутатів. Ось що відповів завідувачий обласним бюро відділу по праці В. І. Бахтін:

— Початок будівництва Долинського гірничо-збагачувального комбінату заплановано на 1985 рік. В першу чергу буде вестися будівництво житла спеціалістам країни Ради Економічної Взаємодопомоги — Румунії, Польщі, НДР, Чехословаччини, — які сноруджуватимуть комбінат.

Бюро по працевлаштуванню не має заявок в даний час на потреби в робочій силі для будівництва комбінату.

ДОПЛАТА
ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ

В. Романченко з села Варварівки Долинського району звертається до газети з проханням роз'яснити йому порядок 30-процентної доплати до оплати сільського кіномеханіка. «Більше року я працюю кіномеханіком, — пише він, — кожен місяць виконую план на 100 процентів, але доплату 30 процентів не отримую, колгосп відмовився мені доплачувати».

Листа редакція направила в обласний комітет профспілки працівників культури, на який нам відповів голова обкому профспілки працівників культури І. М. Шаповаленко:

Постановою ЦК КПРС і Радом Міністрів СРСР «Про подальше покращення культурного обслуговування сільського населення» передбачається 30-процентна доплата до заробітної плати працівників сільським культурним працівникам, в тому числі кіномеханікам, які беруть активну участь в суспільному житті колгоспу, ідеологічному вихованні, ідеологічному вихованні молоді, народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань трудящих колективів.

Ступінь вкладу працівників культури в рішення вищезазначених завдань вирішує правління колгоспу, на яке і приймає відповідне рішення.

Міське сміттєве звалище до останнього часу було неорганізованою можливість масової заготівлі вторсировини. Через певний час сюди під'їжджали і під'їжджали машини з контейнерами. І принаймні чверть сміття — це старі зошити, газети, журнали, папір, який за інших, сприятливіших обставин, міг би

працівники обласного управління до цієї важливої справи. Не варто пояснювати, що кожна здана зношена автопокривка — це прекрасна сировина для виготовлення нових.

КОР.: Лише за останнє десятиліття вийшло цілий ряд постанов партії і уряду, спрямованих на поліпшення заготівлі вторсиро-

вляються проблемами заготівлі вторсировини і директори всіх підприємств міста та області, хоча ми доводимо явно занижений план.

Комсомольські активісти питаннями заготівлі вторсировини практично не займаються.

КОР.: До речі, а як би могли допомогти вам підприємства?

Бібліотека на...
смітнику?

статі макулатурою. А він тів, горів собі. І в дощ, і в спеку...

Ще зовсім недавно обласне виробничо-заготівельне підприємство «Кіровоградторресурси» ліхорадило: часто змінювалися директори, постійно не виконувалися планові завдання. Та й сама територія бази скоріше нагадувала смітник, аніж підприємство. Два роки тому його очолив молодий директор Іван Юхимович Нікішов. Отже, розмова нашого громадського кореспондента з І. Ю. НІКИШОВИМ почалася з питання про здобутки колективу.

НІКИШОВ: План по валу ми виконали. Заготовлено 7615 тонн вторинної сировини з них 4000 тонн — макулатури. Інша справа — номенклатура. Тут гальмує виконання плану недостатня заготівля гумових шин. Вважаю, що слабку роз'яснювальну роботу проводять товариствах автомобілювальників, легковажно ставляться окремі відповідальні

вини. Чи відчуває колектив підтримку від місцевих органів влади і, зокрема, комсомольських активістів?

НІКИШОВ: Ніде правди діти, ця допомога ще не на рівні. Про недостатню увагу Кіровоградського міського виконкому до проблем заготівлі макулатури свідчить, наприклад, той факт, що наші приймальні пункти знаходяться у малоприспособлених приміщеннях, які до того ж в аварійному стані. Наша спроба збудувати типові приймальні пункти «Стимул» зводяться нанівець. Так, була домовленість, що такі пункти повинні будуватися біля виробничого об'єднання «Друкмаш», Критого ринку, по вулиці Бєляєва. Ми замовили кошторисну документацію, а при прив'язці з'ясувалося, що місце, відведене для пункту «Стимул» біля «Друкмашу», заплановане і для будівництва АТС-5. Об'єкти іншого призначення планують збудувати і по вулиці Бєляєва. Мало цікав-

НІКИШОВ: По-різному. Але те, що користь обопільна — в цьому немає сумніву. Ось, приміром, якби підприємства міста і області скооперувалися і збудували хоча б невелику фабрику по переробці вторинної сировини, то ми змогли б додатково давати для області 3—3,5 тисячі тонн тарного картону чи обгорткового паперу. А саме питання відсутності тарного картону є найбільш болючим. А вже найчастіше готова продукція не надходить до споживача через відсутність тари.

Ще в 40-х роках подібна фабрика існувала в селищі Компаніївка, яка майже повністю забезпечувала потреби області. Нині її немає. І знову постає потреба збудувати таку фабрику в нашій області в одному з районів, які навіть сіл області, де є всі необхідні для цього умови.

КОР.: Наштовхуючись на стину байдужості цілого ряду керівників, ви все-таки

виконуєте план, особливо по заготівлі макулатури...

НІКИШОВ: Це за рахунок діяльної участі у заготівлях шкіл, де тон задають учні Ленінського району. Вони успішно проводять операцію «Мільйон — Батьківщині». Пальма першості тут належить школам № 5 і № 8 (Ленінський район) і школі № 13 (Кіровський район).

Ну, і не можу змовчати про активність населення міста, яке здає макулатуру.

КОР.: Іване Юхимовичу, оскільки ми торкнулися питання участі населення у заготівлі вторсировини, чи не вказали б ви адреси приймальних пунктів області?

НІКИШОВ: Таких пунктів п'ять. Це територія нашої бази (селище Гірське), вул. Пролетарська, 22, вул. Карла Лібкнехта, 76, пров. Васильєвський, 8, вулиця Волкова, 2. Незабаром відкриємо один пункт на Новомиколаївці. Масою також чотири пересувні установки: дві типу «Вторма»; дві — «Стимул». Їх можна викликати додому по номеру 3-01-77. До речі, нагадаю, що за кожний кілограм зданої макулатури здавач отримує 2 копійки. За кілограм ганчіря — від 6 до 16 копійок. Приймаємо також метали: чорний — за кілограм — 30 копійок, кольоровий — від 1 карбованця 60 копійок до 3 карбованців (в залежності від сорту металу і його якості).

КОР.: А як же стимулюється активність населення?

НІКИШОВ: За кожні здані 20 кілограмів макулатури ми видаємо талон на одержання книги підвищеного попиту.

КОР.: Іване Юхимовичу, в редакцію часто телефонують, пишуть листи, висловлюючи обурення з приводу того, що «заінтересовані» видання, які пропонуються здавачам макулатури, можна через деякий час

придбати у магазині. Запитують також, чому в Москві і Києві «макулатурні» книги дійсно підвищеного попиту...

НІКИШОВ: Справа в тому, що Москва, Київ та ще 51 місто країни беруть участь у так званому Всесоюзному експерименті. Рішення про його розширення чи звуження приймає Рада Міністрів СРСР. Ми ж користуємося умовами республіканського експерименту, тобто видаємо за здану макулатуру талони на книги українських видавництв. У містах же — учасниках все-союзного експерименту — талони на ці книги отovarюються тільки за здане ганчіря. Книги для нас виділяє Державний комітет по поліграфії, книжковій торгівлі і справах видавництва. А тому на місцях слід звертатися у обласні, обласні, який розподіляє «дефіцитну» літературу. Там і повинні відповісти, чому одна і та сама книга в одному місці продається вільно, а в іншому — видається на талони. Ми, ясна річ, теж зацікавлені, щоб «книга за талон» була тільки «книгою за талон»...

КОР.: Збільшення заготівлі вторсировини — це, часом, не означає, що макулатура і ганчіря будуть на сміттєвому звалищі?

НІКИШОВ: Ви маєте на увазі, чи достатньо у нас складів? Так, поки що не стільки, як хотілося б, але ми активно будемо. Один склад уже спорудили, ще один, площею 700 квадратних метрів — завершуємо. Плануємо збудувати павільйон «Стимул», звідки макулатуру — вже поковану — привозитимуть на обласну базу. На черзі — вирішення питання будівництва пристатційного складу, що значною мірою вирішить проблему автотранспорту.

С. КОЛЕСНИКОВ

Тиждень дитячого фільму

Знову прийшло до юних глядачів традиційне весняне свято кіно — Всесоюзний тиждень дитячого фільму.

Цього року в Кіровограді він урочисто відкрився у кінотсатрі «Мир» новою стрічкою «Дівчинка із міста» (Свердловська кіностудія) і з 14 по 19 травня пройде по всій області під девізом «Салют, Перемога!».

Фільми... Фільми... Філь...

ми... Найрізноманітніші: ігрові, документальні, мультиплікаційні, захоплюючі, серйозні, повчальні. Про життя школярів у школі і поза нею. Про їх проблеми, радощі і надії.

Тиждень — це не тільки знайомство із новими стрічками: «Дівчинка із міста», «Юрко — син командира», «Жива вода» (ЦСДФ). Це й показ фільмів минулих років — «Крізь вогонь», «Таємниця партизанської

землянки», «Кортік» та інших.

19 травня, у день закінчення Тижня, кращому фільму буде вручено приз ЦК ВЛКСМ «Червона гвездика». Варто пригадати, що її лауреатами були свого часу «Невловимі месники», «100 днів після дитинства», «Вусатий нянь», «Коли я стану великим», «Пригоди Електроніка» та інші.

ки склали більше ста медальонів.

Разом з молодими робітниками тролейбусного управління на старті ГПО вийшли керівники виробничих підрозділів.

Всього у змаганнях за програмою Тижня взяло участь майже 12 тисяч спартаківців області.

Діяльність фізкультурних активістів «Спартак» у дні Тижня сприятиме подальшій активізації спортивно-масової роботи. На черзі — нові поєдинки — Тижні турніста, плавця, оздоровчого бігу та ходьби, призовника, шахів і шашок. Відбудеться масовий легкоатлетичний пробір.

В. КОВАЛЬОВ,
голова облради ДСТ «Спартак».

На знімку: на красовій дистанції — школярі обласного центру. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

Турнірне становище гостей зобов'язувало їх боротися за перемогу. І, треба сказати, вони показали себе справжніми бійцями. І кіровоградці лише раз добилися успіху. Завдяки наполегливим індивідуальним діям Володимира Дімова.

Матч показав, що нападочі «Зірки» поки що не можуть використати прийнятний половину вірних ситуацій для взяття воріт.

ФУТБОЛ

«Зірка» —

«Стахановець» —

1:0

Не зовсім везучо діяла і ланка захисту: від вірних голів кілька разів врятував ворота голкіпер Борис Філатов; окремі партнерів по захисту не раз «підкидав» досвідчений Микола Латин.

Та, звичайно, головна подія на нашому стадіоні — сьогоднішній матч «Зірки» з чемпіоном СРСР 1972 року вороніжгородською «Зорею». Чекаємо від наших земляків іскрової, комбінаційної гри.

У матчі зі «Стахановцем» кіровоградська «Зірка» виступала в такому складі: Б. Філатов, Е. Денисенко (Я. Бобилля), О. Коробко (С. Козак), О. Лісковець, С. Улицький, В. Димов, М. Латин, Л. Федоров, І. Мартиненко (В. Самофалов), С. Лактіонов, С. Ралюченко (О. Рябко).

А. ШПАК.

КОНКУРС «ПРОБА ПЕРА»

Володимир Михайлюк народився в селі Заставля на Тернопільщині. Після закінчення Івано-Франківського педагогічного інституту імені В. Стефаника викладає історію в Топи-

лянській восьмирічці Знам'янського району.

Перші образки й оповідання надрукував минулого року у «Молодому комунарі» й «Кіровоградській правді».

ПО СТЕЖЦІ

Було темно, надворі гула завірюха. В такий час тільки б спати в добре нагрітій хаті під теплою ковдрою та сні дивитися. Але раптом прокинулася серед ночі і відчула тривогу в серці: «Не проспати б: Василя треба збудити, щоб не запізнився на поїзд». І вже вивіювався до решти спокій та затишок із серця: «Сьогодні їде. Через кілька годин».

Повільно минав час — вона кілька разів дивилася на годинник, пробувала заснути, але приходили замість сну лише думки. Тоді відкинула ковдру, знайшла тапочки і пішла одягатися, сніданок готувати.

Ось уже й сніданок готовий, і «Вставай, синочку, пора», і «Де у вас щітка, мамо?». Та й по всіх клопотах. Спливають останні хвилини, треба йти. Світло вимкнула, двері на ключ — рушили в темряву, сніг і вітер.

Вийшли за село. Вітер задув ще сильніше, ніби завернути хотів.

— Яка година?
— Шоста без двадцяти. Встигнем?

— Встигнем, йти треба трохи швидше... Стежку ледь видно, ноги стягнуть в снігу, важко.

— Ох! Подожди! Хоч віддихаюсь, бо не можу більше.

— Стомились?
— Стомила. І серце старе, ледче, боліти пробує.

— А чого ви мені раніше про це не казали?

— Та що казати... Тобі клопіт, а мені легше не стане. Мабуть, підем потихеньку.

Але відразу ж взялася за серце.

— Ну, як ви так? Нащо було йти! Я б і сам... Знаєте, повертаймося назад.

— А поїзд?

— Та що поїзд...

— Запізнився, Василю...

Зараз будуть люди вертатися з робочого, то я з ними...

— А ти йди.

— Ні.

— Йди, йди. О, бачиш — вже он вони.

— Ага, йдуть. Ну й ніч. Тоді бувайте, мамо. Та ж не йдіть далі за мною.

— Полетіла б — та немає сили.

Хустка її розв'язалась і тріпотіла за плечима.

— Вертайтеся, мамо.

— Навіть не провела...

— Мамо, не плачте. Вертайтеся.

— Коли ж ти знову прийдеш?

— Не знаю, мамо. Робота дуже серйозна. Та й сім'я... Самі розумієте.

— Матері всіх розуміють...

Простояли мить в нерішучій мовчанці.

— Листа не забудь написати, як прийдеш, бо я переживати буду.

— Добре, мамо.

— Біжи, бо не астигнеш.

Дорогою, а тоді по стежці — вліво, і вже.

— По якій стежці?

— Ти вже й стежки свої дитячі позабував... А бігав колись батька стрічати із роботи.

— Давно це було... Ще раз — бувайте, мамо. Не плачте. Я незабаром приїду.

Доручив матір одностельця і пішов, почувачи себе винним в чомусь. Може, перед батьком? Вибігав ще маленьким йому назустріч, аж до цієї стежки, брався за руку, шорстку, затверділу і вони йшли повільно. Батько розказував щось і був найсильнішим, найкращим, найрозумнішим.

Посковзнувся на повороті, аж чемодан відлетів убік. «А щоб тобі!» — скопив його і ще раз кинув об землю. Обернувся назад, до села, і з сумнівом та ваганням дивився. Кинути все, повернутись додому, просто посидіти з матір'ю, коли вариться вечеря, гуде вогонь, по стінах стрибають відблиски і не треба нікуди бігти. А жінка? Буде турбуватися — обіцяв сьогодні приїхати. І робота.

Схопив чемодан і пішов, майже побіг по стежці, ледве помітній в темряві.

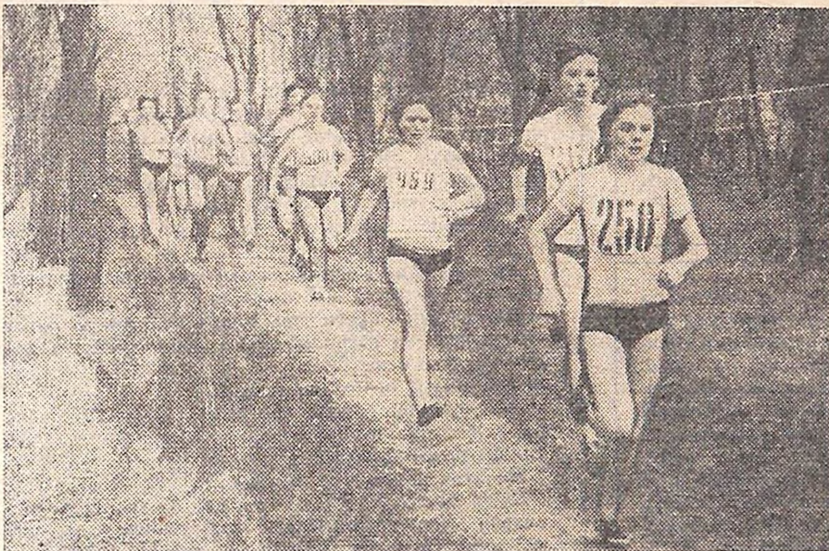
В. МИХАЙЛЮК.

АКТИВНІСТЬ СПАРТАКІВЦІВ

Передусім наші активісти подбали про пропаганду нормативів і вимог удосконаленого фізкультурного комплексу — в колективах влаштовувались лекції і бесіди, зустрічі з провідними спортсменами. А після стартів на місцях було проведено фінал обирали «Спартак» з багатоборства ГПО під девізом «Всією бригадою — на стадіон!». На старті вийшло одинадцять колективів, які відзначились в попередніх турнірах. Найвищі результати показали спортсменки з бригади магазину № 25 Кіровоградського міського об'єднання «Продтовари», а серед чоловічих ко-

манд сильнішими були багатоборці автопідприємства № 10021. В особистому заліку відзначилися Наталка Тодорашко (міськомолкозавод) та Олександр Янгаль — АТП № 10021.

У ці травневі дні людно було на стадіоні Кіровоградської середньої школи № 19. Тут складали нормативи ГПО медпрацівники, комунальники, культармії. Своєю активністю відзначилися працівники міської дитячої лікарні, міської лікарні № 2, де головами рад колективів фізкультури М. Димура та Л. Бельчик. Залік з фізичної та військово-технічної підготов-

«Бомба з безкультур'я»

Розказують, що в кінці XVIII століття у південно-східній частині Лондона проживала сімейка, що своїми байдитськими виходами наводила жах на всю британську столицю. Злочинці носили прізвисько Хулігейни, від якого, вважають, і походить сучасне «хуліганство». Інша версія — це слово утворилося від імені ірландця Хулі, котрий теж тероризував співвітчизників палючими і скандалами. Звідтоді хуліганство називають люди погано вихованих, морально розбещених, тих, що зневажливо ставляться до праці та громадських обов'язків, до оточуючих. Хуліганство — одне з найпогірших правопорушень, яке В. В. Маяковський називав бомбою з неподобств, дурості і безкультура.

Мені на роботі постійно доводиться мати справу з правопорушниками, із сім'ями, з котрими я зробив твердий висновок: хуліган — це людина, що

ставить своє «я» над суспільством. Він ніби каже: «Я роблю це тому, що мені так хочеться. Хочу — пію, хочу — ляюсь...».

Ось матеріали однієї адміністративної справи. Молодий слюсар В. Сітз увечері в тролейбусі, будучи напідпитку, брутально лається, намагався затіяти бійку з пасажиром. Працівники міліції пояснюють свою поведінку так: «Випив, із ким не буває». Але закон не визнає нетверезий стан оправданням негідних вчинків, — павпак — це вважається обставиною, що лише збільшує винуватість порушника. Про це я хочу ще раз нагадати молодим людям, які вважають нормальним «пропускати скляночку». Тим часом випивка може спричинити тяжкі наслідки не тільки для оточуючих, а й для самого прихильника спиртного.

Рік тому неповнолітній учень Кіровоградського СПТУ-2 А. Куїда, кинувши разом із Ю. Скляни-

ченком та ще кількома молодими міщани, в районі Лелеківських ставків став грубо ображати хлопця і дівчину, що трапилися на його шляху. Коли ті обурилися поведінкою хулігана, він почав бити беззастовного хлопця кулаками, а потім і поганям, і зрештою в результаті юнак пролежав майже місяць у лікарні, а Куїда був засуджений до 3 років позбавлення волі...

Подібними брідкими вчинками обурюються всі, а от щодо того, кому боляче розбігаються. Багато хто вважає, що ловити і карати правопорушників — це обов'язок лише органів міліції та юстиції. Так, але нам потрібна допомога сім'ї та громадськості. Хулігани нахабні, але й страшенні боягузи і стають сумарними, якщо відчують, що їхні неподобства їм так не минуться.

Надрикляд, учень СПТУ-4 С. Байзлер якось увечері

намагався затіяти бійку з перехожими біля кінотеатру «Ятрань», на зауваження не реагував. Та коли за справу взялися народні дружинники, що доставили хулігана в міліцію, він несподівано змінився. Став сама ввічливість — тихий голос, опущені очі — аякже, одразу збавив, що тут з ним жартувати не збираються...

Та, повторюю, одних зусиль правоохоронних органів замало. Велику допомогу по підтриманню громадського порядку в місті можуть надати трудові колективи, комсомольські, профспілкові організації, які на своїх зборах повинні розбирати поведінку членів, лихословів та бешкетників і не залишати їх протизаконні дії без покарання. Адже людина, що відчула від громадського осуду і знепачення товаришів сором за свої неподобства, напевне сто разів подумає, перш, ніж хуліганити.

В. СИНЕНКО,
заступник прокурора
Кіровоградського району.
М. Кіровоград.

Хоч листа і не було надруковано

Редакція надіслала на розслідування і вжиття заходів скаргу молоді села Лозуватого Ульяновського району на незадовільну роботу місцевого будинку культури. Відповідь надійшла за підписом завідувача відділом культури Ульяновського райвиконкому Г. П. Тетевіна:

«Факти, викладені в листі, підтвердилися частково. При будинку культури працюють хороши, драматичний, вокальний та духовий гуртки, агітаційно-художня бригада, обрядовий хор. Колектив художньої самодіяльності Лозуватського СВК з великим успіхом виступив на районному святі «Проводи зими». У будинку культури протягом 1984 року були проведені вечір солдатських вдов, зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни.

У вечірні години молоді мають змогу грати в шахи, більярд. Але у даний час танців справді немає і ніхто їх не організовує. З

метою позитивного вирішення даного питання відбулося засідання виконкому Лозуватської сільської Ради народних депутатів, на якому працівників будинку культури, директора М. М. Полянського зобов'язано вжити заходів щодо відновлення проведення вечорів відпочинку та розваг молоді. Секретаря комітету комсомолу М. Скуртула зобов'язано провести відповідну роботу серед молоді з метою залучення її в гуртки художньої самодіяльності.

Директора сільського будинку культури М. М. Полянського зобов'язано скласти графік роботи вокально-інструментального ансамблю Дельфінівського сільського клубу з метою залучення його до участі в проведенні вечорів танців на центральній сцені в будинку культури».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ

ВСТУПАЙТЕ ДО НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ СРСР І ХАРКІВСЬКОГО ЮРИДИЧНОГО ІНСТИТУТУ!

Приймають осіб чоловічої статі віком до 25 років, що відслужили дійсну військову службу в Збройних Силах СРСР, комуністів та комсомольців, за станом здоров'я придатних до служби в органах МВС, що мають середню освіту й позитивно характеризуються по службі у Збройних Силах, за місцем роботи і проживання.

Строк навчання:
у вищих навчальних закладах — 4 роки;
у спеціальних середніх навчальних закладах — 2 роки.

Вступники складають екзамени:
до вищих навчальних закладів — з російської мови і літератури (твір і усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно);
до середніх спеціальних навчальних закладів — з російської мови і літератури (твір), історії СРСР (усно).

Курсанти забезпечуються безплатним харчуванням, гуртожитком, обмундированням і грошовим утриманням. Час навчання зараховується до загального трудового стажу служби в органах МВС.

Студентам Харківського юридичного інституту виплачується стипендія 55 крб. на місяць. Вони забезпечуються гуртожитком.

Випускникам навчальних закладів МВС СРСР видається диплом про вищу або середню юридичну освіту, і присвоюється звання лейтенанта міліції (лейтенанта внутрішньої служби).

Після закінчення навчання випускників направляють на роботу до органів внутрішніх справ на посади слідчих, експертів-криміналістів, інспекторів карного розшуку, інспекторів по боротьбі з розкраданнями соціалістичної власності, до адміністративної служби міліції, начальницького складу виправно-трудових закладів.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Держинського, 41, відділ кадрів УВС обласного комітету, каб. № 69, 93 з 9.00 до 18.00, крім неділі.

При собі необхідно мати паспорт, військовий, комсомольський (партійний) квиток, документ про середню освіту, свідоцтво про народження.

Відділ кадрів УВС обласного комітету.

Дмитрівське СПТУ № 39 ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1985—1986 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

тракторист-машиніст широкого профілю з кваліфікацією слюсара і водія автомобіля;

тракторист-машиніст III класу;
майстер-квітникар-декоратор;
бджолар.

На спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю з кваліфікацією слюсара 2—3 розряду і водія автомобіля приймають юнаків і дівчат, які закінчили 8 класів, строк навчання — 3 роки.

На час навчання учнів забезпечують гуртожитком, триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією 10 карбованців на місяць.

По закінченні училища особам, які складуть екзамени, видаються: диплом про середню освіту, посвідчення тракториста-машиніста широкого профілю з кваліфікацією слюсара 2—3 розряду, посвідчення водія автомобіля III класу.

На спеціальність тракториста-машиніста III класу приймають юнаків і дівчат, які мають середню освіту, і воїнів, звільнених у запас із лав Радянської Армії, строк навчання — 8 місяців.

Випускникам присвоюється кваліфікація тракториста-машиніста III класу.

На спеціальність бджолар приймають юнаків і дівчат.

чат віком від 16 років, строк навчання — 1 рік.

На спеціальність майстра-квітникаря-декоратора приймають дівчат, які мають середню освіту, строк навчання — 1 рік.

Зархованих на навчання забезпечують триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією 10 карбованців на місяць.

Випускникам присвоюється кваліфікація майстра-квітникаря-декоратора.

Під час проходження виробничої практики учням виплачується 100 процентів від заробленої суми.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу. Відмінників навчання на навчання до

індустріально-педагогічних навчальних закладів професійно-технічної освіти.

Початок занять — 1 вересня.

Для вступу треба подати: заяву, документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, характеристику зі школи або останнього місця роботи, автобіографію, медичну довідку (форма № 086/у), 6 фотокартки 3x4 см.

Прийом документів прийматиме комісія училища почне 1 квітня і проводитиме щодня до 1 вересня з 8.30 до 16.30.

Адреса училища: Знаменський район, с. Дмитрівка.

Прізд від ст. Знаменка будь-яким автобусом дмитрівського напрямку до зупинки «Вітрогон».

Знам'янське СПТУ № 3

ЗАПРОШУЄ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ НА НАВЧАННЯ

В 1985—1986 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ

Училище готує кваліфікованих кадрів із середньою освітою таких спеціальностей:

електромонтажник освітлювальних мереж, машиніст мостових, козових кранів, машиніст автокрана з правами шофера, електрогазозварник, плитковик-мозаїст, фрезерувальник (токаро-розточувальник), слюсар-інструментальник.

Особам, які закінчать

училище в групах із середньою освітою, видається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду за професією.

Строк навчання — 3 роки.

Училище готує також кваліфіковані кадри за програмою професійно-технічних училищ зі строком навчання — 2 роки:

столяр-будівельник, муляр-монтажник, маляр-штукатур-лицювальник.

Осіб, які мають середню освіту, і відслужили у лавах Радянської Армії, приймають до училища на навчання по спеціальностям:

електрозварник (строк навчання від 3 до 11 місяців, стипендія — 70 крб.), муляр-монтажник (строк навчання від 3 до 11 місяців, стипендія — 70 крб.), кухар (строк навчання — 2 роки), продавець (строк навчання — 1 рік).

В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники училища користуються всіма пільгами робітників залізничного

транспорту. По закінченні училища їм надається робота на залізничному транспорті Одеської залізниці.

До заяви на ім'я директора училища вступники додають такі документи: свідоцтво про освіту (атестат), свідоцтво про народження або паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, п'ять фотокартки 3x4 см.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: м. Знаменка, пров. Свердлова, 4.

Телефони: 20-75, 42-24 (директор училища), 22-18 (заст. директора по навчально-виробничій роботі).

Новоукраїнське СПТУ № 40

запрошує на навчання

юнаків та дівчат

У 1985—1986 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ

Училище готує кваліфіковані кадри із середньою освітою таких спеціальностей: майстер сільського будівництва,

механізатор широкого профілю з умінням водити автомобіль і виконувати роботу слюсара.

Особам, які закінчать училище, видається диплом про здобуття середньої освіти і присвоюється розряд з публічної спеціальності.

Училище забезпечує учнів триразовим харчуванням, обмундированням, підручниками і навчальними посібниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від заробленої суми. Інтересам надається гуртожиток.

До училища приймають юнаків та дівчат з освітою 8 та 10 класів.

Оникіївське СПТУ № 37

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1985—1986 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

тракторист-машиніст широкого профілю і водій автомобіля категорії «С» (учні здобувають середню освіту і спеціальність), строк навчання — 3 роки;
тракторист-машиніст III класу, строк навчання — 1 рік;
тракторист-машиніст III класу, строк навчання — 8 місяців;
тракторист-машиніст для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К, К-700А, К-701, строк навчання — 1 місяць;
механізатор тваринницьких ферм, строк навчання — 6 місяців.

До училища приймають: на трирічне навчання — юнаків та дівчат, які мають освіту за 8 класів; на одnorічне навчання — юнаків та дівчат, які мають освіту за 8—10 класів.

Випускники 10-х класів і воїнів, звільнених у запас із лав Радянської Армії, навчаються за скороченою програмою (8 місяців) і одержують стипендію 96 карбованців.

Учні забезпечують стипендією, гуртожитком, харчуванням, одягом. Особи, які закінчать училище на «відмінно», мають право вступати до середніх і вищих навчальних закладів поза конкурсом.

Початок занять — 1 вересня і далі — в міру комплексування груп.

Для вступу необхідно подати: заяву на ім'я директора, автобіографію, документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 086/у), довідку з місця проживання та про склад сім'ї, характеристику, чотири фотокартки 3x4 см.

Адреса училища: 317151, Кіровоградська обл., Маломісцьківський район, с. Оникієве.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ЗДОБУТИ СЕРЕДНЮ ОСВІТУ І СПЕЦІАЛЬНОСТІ

вступайте до Бобринецького СПТУ № 32

Училище готує робітників таких спеціальностей: тракторист-машиніст широкого профілю з одностакним здобуттям загальної середньої освіти, спеціальностей водія автомобіля категорії «С» і слюсаря-ремонтника (строк навчання — 3 роки); тракторист-машиніст (строк навчання — 1 рік); тракторист-машиніст (строк навчання — 8 місяців).

До училища на навчання строком 3 роки приймають осіб з освітою за 8 класів без екзамнів.

На одnorічні курси приймають осіб з освітою за 8—10 класів, на восьми місячні курси — осіб, які мають середню освіту.

Для вступу необхідно подати: документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання, три фотокартки 3x4 см.

Початок занять — 1 вересня.
Учні, зарховані на трирічне й одnorічне навчання, забезпечують триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією, гуртожитком і підручниками.

Учні, зарховані на восьми місячні курси, одержують стипендію 96 крб. на місяць. Їх забезпечують гуртожитком і підручниками.

В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, предметні гуртки та спортивні секції.

Осіб, які закінчили училище, приймають на навчання до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Бобринець, вул. Дмитрова, 1.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2 45 00; відпо-
відального секретаря — 2 46 87; відділу
комсомольського життя — 2 46 51; листів
і масової роботи — 2 45 36; пропаганди
— 2 45 36; учнівської молоді — 2 46 87;
військово-патріотичного виховання та
спорту фотолaborator — 2 45 35; ого-
лошень — 2 56 65; коректорської —
3 61 83; нічної редакції — 3 03 53

Газета виходить в місто Кіровоград
четвер ввечері

Друкарня імені М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обласного
Комітету України
м. Кіровоград, вул. Гніпів, 2.

БК 01091.

Осели 0,5 друку ар.

Індекс 61103

Зам. № 256

Гарячі 80 300